

Kyrkomusikernas Tidning 9407

Malou Berg: Den Inre Vägen

En inre gospelväg

Ett storverk är utan tvekan Malou Bergs Den Inre Vägen, nära timmen långt, personligt formulerat. Malou Berg började sin musiketablering för 20 år sedan som rocksångerska och deltagare i Eurovisionsschlagern, men har det senaste decenniet gjort sig känd som en av våra finaste gospelsångerskor. Hon började i samma veva komponera egna religiösa sånger för sig själv och sina samarbeten med körer, runt om i landet och utomlands.

Hennes sammanhängande, varmt religiösa berättelse, "Stycke" (som hon själv kallar Den Inre Vägen) är skrivet för tre sångare, Tro (Lena Maria Johansson) Hopp (Malou Berg) och Kärlek (Olle Persson), kör (Sacré Chouer), stråkkvartett och gospelkomp. All musik och text av Malou Berg, arr av Anders Ekdahl.

Stycket är uppbyggt av 20 enskilda, men sammanlänkade sånger där de tre solisterna varvar solo med ensembler och samsjungande med kören. Stilistiskt håller sig tonsättaren i gränslandet mellan gospel, visa och tonartsbaserad, men harmoniskt fri, konstmusik.

"Kärlek", operasångaren Olle Persson, använder här en sångteknik som för tankarna till musical och Tommy Körberg/Richard Carlsöhn. Han har en sorts "Jesus"-corona i sin röst som är helt idiomatisk för verket. Han textar exemplariskt. Till och med i en talad "sång" (till környttande, som ju ofta blir pekoralistiskt, absolut inte här) ger han en mycket pregnant relief åt Malou Bergs ord.

"Tro" är den självsäkra ungdomen, som är sig själv nock, som inte lyssnar, utan, som Berg uttrycker det med "Kärleks" röst, är så upptagen med att tala om tro och kärlek att hon glömmer bort dem. Unga Lena Maria Johansson sjunger med trosvisshet, gospelklingande läckage och säkerhet i dialogerna med Malou Bergs "Hopp".

Upphovskvinna svarar själv för det i mitt tycke tyngsta inlägget i denna sökande historia: Efter "Tros" självsäkra saligprisningar ger Berg röst åt alla "utestängda" i ett gripande "Men jag då? All de som blev över i sökandet efter en tro och väg, är de förlorade? Ge mig ett svar!" Malou Berg har hela röstregistret i sin hand och kan verkligen förmedla sina innerliga ord och tankar som en nutida "Ansgaria".

Det är frågan om en ren studioinspelning, vilket ger möjlighet till närbild av röster och text, men lite för efterklangsfattig instrumentbild. Jag föreställer mig att "Stycket" gör ett mer överväldigande intryck i kyrkoakustik.

Anders Ekdahl arrangemang använder det bästa från både gospeltraditionen och det tillgängliga stråkkvartettspråket. hela denna jättesatsning fungerar och griper tag. Dessutom kommer verket att förekomma på turné under våren. Rekommenderas!

Skriven av ?

[Tillbaka](#)